

na które powołano się w sprzeciwie: Telefónica O2 Germany GmbH & Co. OHG

Znak lub oznaczenie,

na które powołano się w sprzeciwie: Między innymi słowny niemiecki znak towarowy „LOOP” dla towarów i usług z klas 9, 38 i 42 (znak towarowy nr 30 416 654,5)

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ w przypadku kolidujących ze sobą znaków towarowych nie istnieje prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1)

Skarga wniesiona w dniu 10 sierpnia 2009 r. — Hoelzer przeciwko OHIM (SAFELOAD)

(Sprawa T-315/09)

(2009/C 267/119)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Oliver Hoelzer (Remscheid, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci G. Rother i J. Vogtmeier)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 3 czerwca 2009 r. w sprawie R 1157/2008-4;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania, w tym kosztami związanymi z postępowaniem odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „SAFELOAD” dla towarów z klas 6 i 12 (zgłoszenie nr 6 330 831)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ element słowny zgłoszonego znaku towarowego nie stanowi opisu towarów wskazanych w zgłoszeniu.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2009 r. — Concord Power Nordal przeciwko Komisji

(Sprawa T-317/09)

(2009/C 267/120)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Concord Power Nordal GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciele: Rechtsanwälte C. von Hammerstein, C.S. Schweer i C. Wünschmann)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji strony pozwanej z dnia 12 czerwca 2009 r., oznaczenie sprawy CAB D(2009), w części w jakiej odnosi się ona do projektu gazociągu Ostseepipeline-Anbindungsleitung (zwanego dalej „OPAL”);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Strona skarżąca, podmiot odpowiedzialny za projekt gazociągu NORDAL, kwestionuje pismo z dnia 12 czerwca 2009 r. adresowane przez Komisję do niemieckiego organu regulacji energetyki Bundesnetzagentur, w którym Komisja wzywa ten organ do zmiany niektórych aspektów odstępstwa przyznanego w odniesieniu do OPAL na podstawie art. 22 dyrektywy 2003/55/WE⁽¹⁾. Strona skarżąca krytykuje to, że Komisja nie zgłosiła zasadniczych zastrzeżeń co do odstępstwa od regulacji przyznanego w odniesieniu do niektórych zdolności transportowych OPAL do Czech.

Na poparcie skargi strona skarżąca przytacza pięć zarzutów.

Po pierwsze, strona skarżąca utrzymuje, że OPAL nie spełnia przesłanek określonych w art. 22 ust. 1 dyrektywy 2003/55/WE, ponieważ nie jest on gazociągiem międzysystemowym, nie poprawia konkurencyjności i bezpieczeństwa dostaw, ryzyko związane z inwestycją nie jest nadzwyczajne oraz narusza on zasadę dekartelizacji. W tym względzie podnosi ona również, że odstępstwo wywrze negatywny wpływ na konkurencję, prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i regulowanej sieci.

Po drugie, strona skarżąca twierdzi, że wymogi, od których uzależnione jest odstępstwo, nie są w stanie zapobiec naruszeniu konkurencji bądź są niewykonalne.

Ponadto strona skarżąca powołuje się na naruszenie art. 82 WE, naruszenie jej praw podstawowych (mianowicie swobody podejmowania i wykonywania działalności gospodarczej oraz prawa do własności) oraz na naruszenie zasady lojalności wspólnotowej.

(¹) Dyrektywa 2003/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 czerwca 2003 r. dotycząca wspólnych zasad rynku wewnętrznego gazu ziemnego i uchylająca dyrektywę 98/30/WE (Dz.U. L 176, s. 57).

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2009 r. — Audi und Volkswagen przeciwko OHIM (TDI)

(Sprawa T-318/09)

(2009/C 267/121)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Audi AG (Ingolstadt, Niemcy), Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Kather)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego z dnia 14 maja 2009 r. w sprawie R 226/2007-1;
- obciążenie Urzędu kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „TDI” dla towarów z klasy 12 (zgłoszenie nr 3 179 058)

Decyzja eksperta: Odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (¹), ponieważ zgłoszony znak towarowy uzyskał charakter odróżniający w następstwie używania;
- naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ zgłoszony znak towarowy ma wymagane minimum charakteru odróżniającego;

— naruszenie art. 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009, ponieważ pozwany nie ustosunkował się do wniosków dowodowych skarżącej;

— naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 207/2009.

(¹) Rozporządzenie Rady z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 14 sierpnia 2009 r. — Planet przeciwko Komisji

(Sprawa T-320/09)

(2009/C 267/122)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Planet AE konsultingowa spółka akcyjna (przedstawiciel: V. Christianos, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności dwóch decyzji Komisji (OLAF), w których wystąpiono z wnioskiem o rejestrację skarżącej początkowo w ramach kategorii W1a, a następnie w ramach kategorii W1b systemu wczesnego ostrzeżenia (SWO);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga zmierza do stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji zawierającej wniosek o zarejestrowanie skarżącej w ramach kategorii W1a systemu wczesnego ostrzeżenia (zwanego dalej „SWO”) i po drugie, decyzji Komisji, w której żąda się zmiany tej pierwszej decyzji w celu zarejestrowania skarżącej od dnia 25 maja 2009 r. w ramach bardziej niekorzystnej kategorii W1b SWO.

Skarżąca twierdzi, że w zaskarżonych decyzjach Komisja dopuściła się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych, ponieważ nie czynią one zadość przesłankom ustanowionym w decyzji 2008/969/WE (¹) odnoszącym się do reguł proceduralnych, których należy przestrzegać przy dokonywaniu wpisów w SWO, aby były one zgodne z prawem wspólnotowym. Skarżąca podkreśla w szczególności, że zgodnie z art. 8 ust. 1 tej decyzji właściwy organ Komisji, który jest odpowiedzialny za podpisywanie umów w sprawie udzielenia zamówień, zobowiązany jest poinformować uprzednio osobę fizyczną lub prawną, w odniesieniu do której wystąpiono z wnioskiem o rejestrację ostrzeżenia w SWO, o ewentualnym umieszczeniu w tym systemie dotyczących jej danych. Ponadto zgodnie z art. 3 ust. 1 lit. c) tej decyzji rejestracja ostrzeżenia musi być należycie uzasadniona.